

13 Αυγούστου 2014

Μήνυμα του Ποιμενάρχου μας κ.Παύλου, επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου 2014

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη

ελληνικη δημοκρατια
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ 2 - 166 73 - ΒΟΥΛΑ Τηλ. 210-9658849 fax: 210- 9657210
Άριθμ. Πρωτ. 834 Έν Βούλα τη̄ 1η Αύγούστου 2014
ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 2014

Πρός
τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Γλυφάδας, Ἐλληνικοῦ,
Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί,
«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ,
ἡ Ἱερὰ καὶ εὐκλεής Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὔφροσύνην
τοὺς πιστούς».

Ἡ ὑμνολογία τῶν κανόνων τῆς ἔορτῆς,
μέ αὐτόν τόν δοξολογικόν πρός τήν Παναγία τρόπο, δίνει ἔναυσμα στήν πανήγυρι.
Μέσα στά τροπάρια τῆς ἔορτῆς,
δέν διατυπώνεται ἀόριστα
κάποια θρησκευτική πίστη,
ἄλλα ἡ πίστη τῆς Ἑκκλησίας μας,
γιά τήν Παναγία.

Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι νά μιλάμε γιά θρησκεία, κι ἄλλο πρᾶγμα νά ὅμιλει μέσα στήν
καρδιά μας, ἡ πίστη καί ὁ κόσμος τῆς Ἑκκλησίας.

Τά τροπάρια τῆς κάθε ἔορτῆς, καί τά τροπάρια τώρα τῆς Κοιμήσεως τῆς
Θεοτόκου, δέν εἶναι ἀπλῶς θρησκευτικοί ὕμνοι,
ἄλλα εἶναι τροπάρια τῆς λατρείας τῆς Ἑκκλησίας.

Ἡ Καταβασία τῆς πρώτης ὡδῆς τῆς ἔορτῆς
ἀκούεται σάν ἔνα γνώριμο δημοτικό τραγούδι:
«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ Ἱερά καὶ εὐκλεής,
Παρθένε, μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο,
πρός εὔφροσύνην τούς πιστούς...».

Ἡ ἀγιασμένη μορφή τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας,
ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης
ἔλεγε πώς τά τροπάρια τῆς Ἑκκλησίας,
εἶναι τά τραγούδια τοῦ Θεοῦ.

«Στολισμένη μέ τή θεία δόξα, ἡ Ἱερή καί δοξασμένη
Παρθένε, μνήμη σου, σύναξε ὅλους τούς πιστούς,
γιά νά γιορτάσουν μέ χαρά...».

Οἱ πανηγύρεις τῆς Ἑκκλησίας,
εἶναι οἱ συνάξεις τῶν πιστῶν στή μνήμη τῶν προσώπων
καί τῶν γεγονότων τῆς πίστεως,
ὅχι κάποιων ἴδεολογιῶν ἢ πολιτικῶν σχημάτων,
ἄλλα τῶν προσώπων καί τῶν γεγονότων.

Ἡ Ἑκκλησία δέν ἔορτάζει τήν ἐλευθερία,
ἄλλα τόν Ἅγιο Ἐλευθέριο,

οχι τήν είρηνη, άλλα τήν Άγια Είρηνη,
οχι τήν Μητέρα, άλλα τόν Εύαγγελισμό
καί τήν Κοιμηση τῆς Ύπεραγίας Θεοτόκου,
οχι τόν ΟΗΕ καί τίς ἔνοπλες δυνάμεις,
άλλα τό Πάσχα, τά Χριστούγεννα καί τίς ούρανιες δυνάμεις.

Ἡ Ἑκκλησία δέν προσφέρει κάποια
θεωρητική καί ἰδεολογική διδασκαλία,
άλλα κήρυγμα γεγονότων καί πράξεων ζωῆς,
τοῦ βίου τῶν Άγίων, τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Θεοτόκου.

Στήν Ἑκκλησία ἡ ἀγιότητα
δέν εῖναι μία ἀφηρημένη ἔννοια,
άλλα ὑπάρχουν ἄγιοι ἄνθρωποι.

Δέν προβάλλεται μιά ἀόριστη πίστη,
σέ κάποιο «ὑπέρτατο ὅν», άλλα ἡ πίστη,
στήν Άγια καί Ὁμοούσιο καί Ζωοποιό καί Ἀδιαίρετη Τριάδα.

Ἄς ἀκολουθήσουμε γιά λίγο,
τόν βιωματικό ρύθμο μερικῶν τροπαρίων τῆς ἔορτῆς,
πού μᾶς καλοῦν σέ ἀγιασμένη πράξη ζωῆς.

«Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἥρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἅγνή».

὾πως ὁ Χριστός νίκησε τόν θάνατο,
ἔτσι καί ἡ Θεοτόκος,
μέ τήν ἀγνότητα καί καθαρότητά Της , νίκησε τόν θάνατο.

Γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἅγιορείτης:

«Τή φύση τήν ἀνθρώπινη τή νίκησες,
κατά τή διάρκεια τῆς ζωῆς σου,
καί στό θάνατό σου μιμήθηκες τό Χριστό».
Κεντρικό μήνυμα τῆς ἔορτῆς,
ἀναδεικνύεται ἡ νίκη πάνω στό θάνατο.

«Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον,

τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ».

‘Οσοι σήμερα τιμοῦν τήν Παναγία,
μένουν ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό,

πού εἶναι «Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία» (Α'Κορ. 1,24),
καὶ ἀποκτοῦν σταθερότητα στήν πορεία τῆς ζωῆς τους.

Στό πρῶτο κεντρικό μήνυμα τῆς ἑορτῆς,
πού εἶναι ἡ νίκη ἐπί τοῦ θανάτου,
προστίθεται καὶ ἡ νίκη πάνω στίς ταραχές τοῦ βίου μας.

«Ιταμῶ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιτατόμενος,
τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε,

τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ».

‘Η Παναγία, ἐπειδή ἀγαποῦσε τόν Θεό,

εἶχε θεόπνευστη λογική

καὶ ὑπερέβαινε τή φθαρμένη λογική τοῦ κόσμου,
πού εἶναι γεμάτη ἀπό θυμό καὶ ὄργη.

Στό σημεῖο αὐτό προβάλλεται
τό ξεπέρασμα τῆς φθαρμένης λογικῆς τῶν διανοητῶν τοῦ κόσμου.

«Ἄνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί».

‘Η Παναγία εἶναι τό πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου,

πού ἔγινε κατά χάρη ἀναμάρτητος

καὶ κάθε κίνηση καὶ πράξη του

εἶναι πνευματοφόρος

καὶ ὁ λόγος του εἶναι θεοφόρος.

‘Η κοινωνία μας εἶναι γεμάτη ἀπό λόγια κενά καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου, μέ λόγια στεῖρα πλανοῦν τούς λαούς καὶ τούς καταπιέζουν. Μέσα ἀπό τήν ἑορτή προτείνεται ἡ κάθαρση τοῦ λόγου καὶ τῆς λογικῆς.

«Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ὡδὴν τὴν ἔξοδιον νῦν ἀλαλάξατε».

Καλοῦνται ὅλοι ἔκεινοι, πού ἔχουν παρθενία νοός καὶ δέν ἀποδέχονται τίς προτάσεις τοῦ πειρασμοῦ, νά λειτουργήσουν μιά ὁμόηχο δοξολογία νίκης κατά τῶν πειρασμῶν.

Τό ἀπρόσβλητον καὶ ἡ παρθενία τοῦ νοός,

μέσα ἀπό τή βιωματική ἐμπειρία τῆς ζωῆς τῆς Παναγίας,

ἀναδεικνύονται, ὡς πρωτογενῆ στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

«Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθύς, πρὸς τὴν Σιὰν

ἡπείγοντο». Οἱ ἔορτές τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἔορτές ὅλης τῆς κτίσεως, οὐρανίου καὶ ἐπιγείου.

Ἡ γῆ ζεῖ τά οὐράνια καὶ τά οὐράνια μετέχουν στά ἐπίγεια. Ἡ ἔορτή δίνει τή μοναδική ἐμπειρία τοῦ ξεπεράσματος τῆς μοναξιᾶς.

Ἡ ἀπελπισία εἶναι νόσος τῶν ἀποκλεισμένων,
στά ἐπίγεια καὶ μόνο προβλήματα.

Λύσεις στά ἐπίγεια δέν ὑπάρχουν, χωρίς τήν ἐνατένιση τῶν ἐπουρανίων.

«Ρήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τήν σάρκωσιν ὑπέφηναν».

Ἡ Θεοτόκος μέ τή ζωή Της, καὶ τή συμμετοχή Της στό ἔργο τῆς Θείας οἰκονομίας,
ἔδωσε ἀπαντήσεις στούς προβληματισμούς
καὶ τά καθημερινά ἀδιέξοδα τοῦ κόσμου. Ἀφοῦ ὁ ἀπεριόριστος Θεός ἔχώρεσε, ἀπό
ἄκρα συγκατάβαση καὶ ταπείνωση, μέσα στή μήτρα τῆς Θεοτόκου,
μέ τόν ἕδιο τρόπο, μέ συγκατάβαση καὶ ταπείνωση,
εἶναι δυνατόν νά ἀντιμετωπίζονται τά φαινομενικά ἄλυτα λεγόμενα προβλήματα
τοῦ κόσμου.

«Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι».

Ἡ ἔορτή αὐτή εἶναι παγκόσμια καὶ οἰκουμενική. Ἀφορᾶ ὅλους τούς ἀνθρώπους τοῦ
κόσμου καὶ τήν Ὁρθοδοξία μας, πού τήν ἔορτάζει πανηγυρικά.

Σέ ἔναν κόσμο βαθιά κουρασμένο,
πού γιά ἀνάπαιση καὶ πνευματική ἀνάταση,
δέν προσφέρει τίποτε πέρα ἀπό τίς φθαρτές
καὶ αἰσθησιακές καὶ μόνο ψευτοχαρές,
ἢ Ἔκκλησία προσφέρει τό «σκιρτάτω τῷ πνεύματι».

Πρόκειται γιά τήν καθολική μεταμόρφωση ὅλης τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ἔορτή αὐτή, μέ
κέντρο τό πρόσωπο τῆς Παναγίας,
ἀνοίγει ἀγιασμένες προοπτικές προσωπικῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ δυναμικῆς
παρεμβάσεως στό κοινωνικό περιβάλλον,
στό ὅποιο ἐμπράκτως ἀπέτυχαν οἱ κοινωνικοί καὶ πολιτικοί φορεῖς.

Ἄς εύχηθοῦμε, μέ τίς πρεσβεῖες Της,
νά ἀνταποκριθοῦμε στό κάλεσμά Της,
προκειμένου νά ζοῦμε κάθε ἡμέρα, ὡς ἀληθινός λαός Της.

Μέ πατρικές ἔόρτιες εύχές, ἐν Κυρίῳ,

Ο Ἐπίσκοπος καὶ Ποιμενάρχης Σας

† Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ ὁ Α'